

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 22.

Vydána dne 16. května 1953.

Cena Kčs 5.—.

OBSAH:

37. Nařízení o způsobu a lhůtách předkládání reklamací při dodávkách nekvalitních a nekompletních výrobků a výrobků, které neodpovídají státním standardům, normám a technickým podmínkám, a o majetkových sporech při nevyhovění reklamacím.

37.**Vládní nařízení**

ze dne 27. dubna 1953

o způsobu a lhůtách předkládání reklamací při dodávkách nekvalitních a nekompletních výrobků a výrobků, které neodpovídají státním standardům, normám a technickým podmínkám, a o majetkových sporech při nevyhovění reklamacím.

Předsednictvo Ústředního výboru Komunistické strany Československa a vláda republiky Československé mnohokrát zdůraznily, že jedním z nejdůležitějších úkolů socialistického průmyslu je boj za zvyšování kvality výrobků, za odstranění dodávek nekompletních výrobků a za plnění dodávkového plánu v sortimentu.

Avšak ani podniky a hospodářské organizace ani orgány státní a resortní arbitráže nevěnovaly otázkám kvality, kompletnosti a sortimentu potřebnou pozornost.

K odstranění uvedených nedostatků nařizuje vláda republiky Československé podle § 41 odst. 2 písm. e) zákona č. 241/1948 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákona o pětiletém plánu), a § 31 odst. 1 zákona č. 99/1950 Sb., o hospodářských smlouvách a státní arbitráži:

Část první.

Postup při dodávce vadných výrobků.

Oddíl 1.

Úvodní ustanovení.

§ 1.

Podle tohoto nařízení

- a) podniky a hospodářské organizace předkládají reklamace v případech dodávek nekvalitních a nekompletních výrobků a výrobků, které neodpovídají státním standardům, normám a technickým podmínkám,
- b) orgány státní arbitráže rozhodují majetkové spory v případech, kdy není vyhověno reklamaci odběratele.

Oddíl 2.

Přejímka výrobků.

§ 2.

(1) Přejímka výrobků (dále jen „přejímka“) spočívá v prověře kvality, sortimentu, značkování a kompletnosti dodaných výrobků. Je-li třeba, provede se rozbor nebo jiná technická zkouška přejímaných výrobků.

(2) Při přejímání dopravených výrobků v místě dodání (železniční stanice, přístav, letiště a pod.) je odběratel povinen prohlédnout náklad za přítomnosti zástupce dopravního podniku. Není-li v dopravní smlouvě stanoveno jinak, musí odběratel požádat dopravní podnik o protokolární zjištění okolností, které mohou

mit vliv na kvalitu výrobků (delší doba dopravy než stanoví příslušné předpisy, porušení obalu, stopy jeho otírání a pod.). Odběratel, který tak neučiní, nemá proti dodavateli nárok na náhradu škod, kterou by mohl požadovat na dopravním podniku, kdyby bylo protokolární zjištění provedeno.

§ 3.

Přejímka se provádí v místě určeném smlouvou, základními podmínkami dodávky nebo jinými předpisy, závaznými pro obě strany. Není-li místo přejímky takto určeno, provádí se přejímka při místní dodávce (mimo přejímku výrobků těžkého průmyslu) ve skladu dodavatele, jinak ve skladu odběratele.

§ 4.

(1) Nestanoví-li smlouva nebo základní podmínky dodávky kratší lhůty, je odběratel povinen provést přejímku u výrobků, které se rychle kazí, nejpozději do 24 hodin, u ostatních výrobků do 15 dnů.

(2) Tyto lhůty počínají při místní dodávce dnem, kdy odběratel obdržel zprávu dodavatele, že výrobky jsou připraveny k přejímce, jinak dnem dodání výrobků do stanice určení.

Oddíl 3.

Protokol o vadách.

§ 5.

(1) Zjistí-li odběratel při prověře vady výrobků, musí sestavit protokol o vadách.

(2) Za zjevné se považují takové vady výrobků, které může odborník při běžném přejímání zjistit, zachováváje při tom pečlivost obvyklou při přejímání toho kterého druhu výrobků. Ostatní vady se považují za skryté.

(3) V protokolu o vadách musí být uvedeno:

- a) doba a místo sestavení protokolu,
- b) jména osob, které se účastnily sestavení protokolu, s uvedením jejich funkcí,
- c) datum odeslání výrobků, datum jejich dodání do stanice určení a datum jejich dodání do skladu odběratele,
- d) přesný název odběratele, dodavatele, po případě odesilatele a výrobce, s uvedením dat a čísel faktur a nákladních listů,
- e) popis výrobků, značkování, balení, stav výrobků, jak byly uschovány a v nutných případech i stav jejich použití,
- f) množství (váha) a popis prověřených výrobků s přesným uvedením počtu (váhy) těch, u kterých byly zjištěny vady,

g) datum zjištění vad výrobků a jména osob, které je zjistily,

h) přesný popis vad s uvedením jejich technických příčin, po případě částí, které chybí,

i) výše požadované slevy a její odůvodnění,

j) prohlášení odběratele, zda vadné výrobky přijímá na plnění smlouvy nebo mimo smlouvu a zda požaduje náhradní plnění.

(4) V protokole o vadách musí být přesně uvedeno, do jaké míry výrobky nevyhovují smluvním podmínkám, státním standardům, technickým normám, technickým podmínkám nebo vzorkům.

(5) Dovoluje-li to povaha výrobků, musí být vzat vzorek. Neurčuje-li smlouva nebo předpisy závazné pro obě strany způsob brání vzorků, vezme se vzorek ve třech exemplářích v přítomnosti osob, které se účastní sestavování protokolu. Tyto osoby se podepíší na vzorcích nebo na štítku. Jeden ze vzorků si ponechá odběratel, dva odevzdá zároveň s protokolem a reklamací dodavateli.

§ 6.

(1) Protokol o vadách musí být sestaven u výrobků, které se rychle kazí, do 24 hodin, u ostatních výrobků do 5 dnů po prověře.

(2) U výrobků prodávaných v maloobchodech organizací vnitřního obchodu, s výjimkou výrobků potravinářských, mohou organizace vnitřního obchodu, i když nebyl sestaven protokol o vadách ve lhůtách podle odstavce 1, sestavit ve lhůtách uvedených v odstavci 3 protokol i o zjevných vadách, které zjistily při přípravě výrobků pro maloobchodní prodej nebo v maloobchodním prodeji.

(3) Objeví-li se skryté vady až po přejímce, musí být sestaven protokol o vadách do 5 dnů po jejich zjištění, nejpozději však do tří měsíců ode dne dodání výrobků do skladu odběratele, po případě ode dne jejich dodání do stanice určení.

(4) U výrobků s garanční lhůtou musí být sestaven protokol o vadách do 5 dnů po jejich zjištění, nejpozději však posledního dne garanční lhůty.

(5) Nestanoví-li smlouva nebo předpisy závazné pro obě strany jinak, počíná garanční lhůta u strojů a zařízení dnem, kdy se jich začalo užívat, u výrobků prodávaných v maloobchodech organizací vnitřního obchodu dnem jejich prodeje spotřebiteli a u ostatních výrobků dnem jejich dodávky do skladu odběratele, po případě dnem jejich dodání do stanice určení.

(6) Lhůty uvedené v odstavcích 3 a 4 pátí v poměru mezi dodavatelem a odběratelem i v případě, že skryté vady zjistil spotřebitel teprve poté, kdy výrobky koupil v obchodě.

§ 7.

Zjistí-li u výrobků prodávaných v maloobchodech organizací vnitřního obchodu vady spotřebitel, který výrobky koupil v obchodě, musí být k protokolu o vadách připojeny tyto doklady:

- a) prohlášení spotřebitele, zda organizace vnitřního obchodu uspokojila jeho reklamacii,
- b) vyjádření organizace vnitřního obchodu obsahující datum prodeje výrobku a poznámku, zda byla provedena oprava nebo vráceny peníze,
- c) kontrolní štítek výrobce, byl-li připojen k výrobku, s poznámkou organizace vnitřního obchodu o datu prodeje výrobku.
- d) doklad potvrzující provedení opravy a její náklad.

§ 8.

(1) Jsou-li obě strany v témže místě, je odběratel povinen vyzvat dodavatele k účasti na sestavení protokolu o vadách. Jinak má odběratel tuto povinnost, jen stanoví-li ji smlouva nebo předpisy závazné pro obě strany anebo jde-li o závažný případ.

(2) Výzva podle odstavce 1 musí být dodavateli doručena:

- a) jsou-li obě strany v témže místě, nejpozději 24 hodin a u rychle se kazících výrobků nejpozději 2 hodiny před sestavením protokolu o vadách,
- b) nejsou-li obě strany v témže místě, ve lhůtě stanovené smlouvou nebo předpisy závaznými pro obě strany a jde-li o závažný případ podle odstavce 1, nejpozději 2 dny před sestavením protokolu o vadách.

(3) K sestavení protokolu o vadách musí být vysláni zástupci technické nebo kvalitativní kontroly:

- a) odběratele i dodavatele, jsou-li obě strany v témže místě,
- b) odběratele a v závažných případech i dodavatele, nejsou-li obě strany v témže místě.

§ 9.

Nedostaví-li se dodavatel k sestavení protokolu o vadách, nemusí-li být vyzván k účasti nebo jsou-li dodavatel s odběratelem různého mínění o vadách, musí odběratel v závažných

případech přizvat k sestavení protokolu o vadách zástupce podniku podléhajícího téže hlavní správě jako dodavatel, a nelze-li tak učinit, úředního znalce nebo odborného představitele nestranného podniku nebo organizace.

Oddíl 4.

Následky dodávky vadných výrobků.

§ 10.

(1) Za nekvalitní se považují výrobky, kterých nemůže být použito podle jejich určení. Nestanoví-li smlouva nebo předpisy závazné pro obě strany jinak, může odběratel nekvalitní výrobky dodavateli vrátit, nejde-li o výrobky, které se rychle kazí. U výrobků, které se rychle kazí, se musí odběratel postarat o jejich rychlé a hospodárné využití.

(2) Nestanoví-li předpisy závazné pro obě strany jinak, je dodavatel nekvalitních výrobků povinen zaplatit odběrateli pokutu ve výši 10% fakturované ceny. Nekvalitní výrobky se na plnění smlouvy nezapočítávají.

§ 11.

Zjistí-li se skryté vady u hutních výrobků při zpracování, hradí dodavatel odběrateli 50% normovaných zpracovacích výloh, nestanoví-li předpisy závazné pro obě strany jinak.

§ 12.

(1) Za výrobky nesprávné kvality se považují výrobky, jejichž kvalita je lepší nebo horší, než jaká byla smlouvena.

(2) Dodá-li dodavatel výrobky nesprávné kvality, může odběratel

- a) přijmout výrobky se slevou stanovenou ve smlouvě nebo v příslušných předpisech nebo, není-li sleva takto stanovena, se slevou stanovenou znalcem, nebo
- b) je-li to účelné, odstranit rozdíl v kvalitě na náklad dodavatele, nebo
- c) požadovat, aby rozdíl v kvalitě odstranil dodavatel na svůj náklad.

(3) Výrobky horší kvality, než jaká byla smlouvena, nemusí odběratel převzít; organizace vnitřního obchodu takové výrobky na účet plnění smlouvy převzít nesmí. Nekvalitní výrobky široké spotřeby, s výjimkou výrobků potravinářských, musí být předány národnímu podniku Bazar k dalšímu řízení s dodavatelem. Žádá-li to odběratel, musí dodavatel nepřevzaté výrobky nesprávné kvality nahradit v příští dílčí lhůtě plnění výrobky kvality smlouvené. To však nezbavuje dodavatele povinnosti platit penále z opožděné dodávky.

(4) Nestanoví-li předpisy závazné pro obě strany jinak, je dodavatel výrobků nesprávné kvality povinen zaplatit odběrateli pokutu ve výši 200% cenového rozdílu výrobků kvality smlouvené a kvality dodané, nejvýše však 50% fakturované ceny výrobků kvality dodané.

§ 13.

Nestanoví-li smlouva nebo předpisy závazné pro obě strany, že výsledky namátkové prověrky platí pro celou dodávku, účtují se slevy a pokuta za dodávku výrobků nesprávné kvality pouze z jejich skutečně zjištěného množství.

§ 14.

Nedodržel-li odběratel u výrobků, které se rychle kazí, lhůtu pro sestavení protokolu o vadách, nemá dodavatel (výrobce) majetkovou odpovědnost za dodávku výrobků nesprávné kvality. Toto ustanovení neplatí, dokáže-li odběratel, že zjištěné nedostatky nemohly vzniknout během prodlení při sestavování protokolu.

§ 15.

Nestanoví-li předpisy závazné pro obě strany jinak, je dodavatel, který nedodržel sortiment dodávky (rozměr, skupinu, profil atd.), povinen zaplatit odběrateli penále jako za nesplnění smlouvy co do množství výrobků nedodaných a za výrobky dodané navíc ještě pokutu 3% z jejich fakturované ceny, ať je odběratel přijal nebo vrátil.

§ 16.

Nestanoví-li předpisy závazné pro obě strany jinak, je dodavatel výrobků nesprávně značkových nebo neznačkových (tam, kde značkování je příslušným právním předpisem předepsáno) povinen zaplatit odběrateli pokutu ve výši 5% z fakturované ceny nesprávně značkových nebo neznačkových výrobků. Odběratel není oprávněn nesprávně značkovat nebo neznačkovat výrobky dodavateli vrátit. Jestliže však nesprávně značkové nebo neznačkové výrobky neodpovídají smlouvě co do kvality, je dodavatel povinen zaplatit pokutu za nesprávné značkování nebo neznačkování vedle pokuty podle § 10 odst. 2 za dodávku výrobků nekvalitních nebo podle § 12 odst. 4 za dodávku výrobků nesprávné kvality.

§ 17.

Nestanoví-li předpisy závazné pro obě strany jinak, je dodavatel výrobků nekompletních

povinen zaplatit odběrateli pokutu ve výši 100% z ceny nedodaných částí. Až do doby kompletace nemusí odběratel dodané nekompletní výrobky platit. Obdrží-li odběratel fakturu za nekompletní výrobek, vrátí fakturu, aniž provede její úhradu. Zjistí-li nekompletnost po zaplacení výrobku, může žádat vrácení zaplacené částky. Mimo to má odběratel právo požadovat kompletaci v minimální technicky možné lhůtě.

§ 18.

(1) Je-li dodavatel, který není výrobcem, povinen provádět průběžnou prověrku výrobků, odpovídá mu výrobce za vadné výrobky pouze po dobu šesti měsíců ode dne, kdy měl dodavatel sestavit protokol o vadách. Neuplatnil-li dodavatel své nároky proti výrobcí v této lhůtě, nese veškeré následky sám.

(2) Dodává-li dodavatel, který není výrobcem, výrobky v původním továrním obalu nebo balení bez jejich otevření a nejsou-li obal nebo balení poškozeny, anebo není-li dodavatel povinen prověřovat kvalitu výrobků, které obdrží od výrobce, platí proti výrobcí lhůta uvedená v § 24 odst. 2 a 4.

§ 19.

(1) Dodává-li dodavatel soustavně výrobky nekvalitní, nesprávné kvality, nesprávně značkové, neznačkové nebo nekompletní anebo odůvodňují-li to jiné okolnosti, může arbitrážní orgán zvýšit pokuty stanovené v §§ 10, 12, 16 a 17 takto:

- a) při dodávce výrobků nekvalitních do 20% jejich fakturované ceny,
- b) při dodávce výrobků nesprávné kvality do 15% jejich fakturované ceny,
- c) při dodávce výrobků nesprávně značkových nebo neznačkových do 10% jejich fakturované ceny,
- d) při dodávce výrobků nekompletních do 25% fakturované ceny výrobků, kterých pro nekompletnost dodávky nemohlo být použito.

(2) Všechny náklady spojené s vrácením výrobků, které neodpovídají smlouvě, s jejich náhradou výrobky kvalitními nebo s doplněním chybějících částí nese dodavatel vedle slevy, nákladu na odstranění vad, pokuty a penále. Kromě toho hradí dodavatel bez ohledu na zavinění odběrateli způsobenou škodu, pokud není kryta pokutou.

Oddíl 5.

Reklamační.

§ 20.

(1) Nestanovi-li předpisy závazné pro obě strany jinak, musí odběratel uplatnit nároky podle §§ 10 až 19 (dále jen „reklamační nároky“) u dodavatele nejpozději do 10 dnů. Tato lhůta počíná ode dne sestavení protokolu o vadách, a nebyl-li protokol o vadách sestaven včas nebo vůbec, ode dne, kdy měl být sestaven. K reklamaci musí být připojen opis protokolu o vadách a jiných dokladů odůvodňujících reklamační nárok, pokud je dodavatel nemá.

(2) Nebyl-li protokol o vadách sestaven včas nebo vůbec, ale odběratel prokáže reklamační nárok jiným způsobem, platí mu dodavatel jen 25% požadované částky a 75% odvádí do státní pokladny.

(3) Uplatňují-li se reklamační nároky proti dodavateli, který sám není výrobcem ani odesílatelem výrobků, musí odběratel zaslat opis reklamační a všech dokladů dodavateli též pro podniky, které výrobky vyrobily nebo odeslaly.

§ 21.

Dodavatel je povinen do 10 dnů od obdržení reklamační reklamaci buď vyhovět nebo oznámit odběrateli, proč tak odmítá učinit.

Část druhá.

Spory o reklamační nároky.

§ 22.

(1) Arbitrážní orgány přijímají arbitrážní žádosti týkající se reklamačních nároků (dále jen „reklamační spory“) jen tehdy, jestliže dodavatel nevyhověl reklamaci uplatněné u něho před podáním arbitrážní žádosti.

(2) Arbitrážní žádost musí směřovat jak proti dodavateli, tak proti výrobcovi, po případě odesílateli, není-li jím dodavatel sám. Nezná-li odběratel výrobce, může podat arbitrážní žádost jen proti dodavateli. V takovém případě arbitrážní orgán rozšíří z úřední moci spor proti výrobcovi.

§ 23.

U reklamačních sporů se řídí místní příslušnost krajských orgánů státní arbitráže místem dodání výrobků.

§ 24.

(1) Arbitrážní orgány musí zahajovat z úřední povinnosti arbitrážní řízení ihned,

jakmile z tisku nebo jakýmkoli jiným způsobem zjistí případ dodávky nekvalitních nebo nekompletních výrobků anebo nedodržení sortimentu dodávky.

(2) Arbitrážní žádost týkající se reklamačních sporů a náhrady škody způsobené dodávkou vadných výrobků musí být podána v šestiměsíční lhůtě.

(3) Lhůta počíná ode dne sestavení protokolu o vadách, a nebyl-li protokol o vadách sestaven včas nebo vůbec, ode dne, kdy měl být sestaven.

(4) U regresních nároků počíná lhůta dnem, kdy návrhové zaplatil částku, již se regresem domáhá, anebo dnem, kdy byl k jejímu zaplacení odsouzen arbitrážním rozhodnutím.

§ 25.

(1) K arbitrážní žádosti musí být připojeny:

- a) doklad o pokusu o smír,
- b) smlouva, k jejímuž splnění byla dodávka provedena, nebo příslušný výpis z této smlouvy,
- c) písemný doklad výrobce nebo dodavatele potvrzující kvalitu, sortiment, značkování nebo kompletnost dodaných výrobků,
- d) protokol o vadách, ověřený technikou nebo kvalitativní kontrolou,
- e) opis výzvy dodavateli k účasti na sestavení protokolu o vadách,
- f) nákladní list u dodávek dopravovaných po železnici,
- g) faktura dodavatele (výrobce), a byla-li zaplácena, doklad o zaplacení,
- h) opis reklamační,
- i) opis odpovědi na reklamaci,
- j) v nutných případech základní podmínky dodávky a jiné předpisy o dodávaných výrobcích,
- k) výpočet požadované částky,
- l) doklad o odeslání opisu arbitrážní žádosti a jejích příloh odpůrci a spoluodpůrcům.

(2) Organizace vnitřního obchodu musí připojit potvrzení, podepsané vedoucím organizace a hlavním (vedoucím) účetním, o tom, že vadné výrobky byly prodány za nižší cenu, než která je uvedena ve faktuře, a jestliže výrobky ještě nebyly prodány, potvrzení o provedeném přehodnocení podepsané stejnými osobami.

§ 26.

(1) Arbitrážní orgány jsou povinny pečlivě připravit jednání o reklamačních sporech.

(2) Jakmile dojde arbitrážní žádost, arbitrážní orgán zjistí:

- a) jsou-li připojeny všechny přílohy uvedené v § 25,
- b) směřuje-li arbitrážní žádost proti všem spoluodpůrcům,
- c) neuplatňuje-li se nárok zcela nebo zčásti po šestiměsíční lhůtě (§ 24 odst. 2),
- d) stačí-li doklady k rozhodnutí sporu.

(3) Potřebná doplnění jsou arbitrážní orgány povinny si vyžádat do 10 dnů po obdržení arbitrážní žádosti.

§ 27.

Žádosti podané po uplynutí šestiměsíční lhůty (§ 24 odst. 2) arbitrážní orgány nepřijímají a vracejí je bez rozhodnutí žadatelů.

§ 28.

Arbitrážní orgány jsou povinny rozhodnout reklamační spor nejpozději do 30 dnů po obdržení arbitrážní žádosti nebo po jejím doplnění.

§ 29.

(1) Při rozhodování reklamačních sporů se arbitrážní orgány neomezují jen na zjištění skutečností rozhodných pro reklamaci, nýbrž jsou povinny všestranně a pečlivě zjistit všechny okolnosti sporu a příčiny závad.

(2) Arbitrážní orgány musí přísně kriticky zhodnotit veškeré doklady předložené stranami, jakož i posudky znalců, výzkumných ústavů, vyjádření ministerstev a pod. Jsou též povinny zkoumat, zda přejímka výrobků byla prováděna v soulase s platnými předpisy.

§ 30.

Je-li třeba, musí arbitrážní orgán uložit stranám, aby vyslaly k arbitrážnímu jednání též své zaměstnance, kteří byli přímo účastni ve výrobě nebo při přejímce reklamovaných výrobků (inženýry, technology, mistry, znalce atd.).

§ 31.

Arbitrážní orgány vycházejí z ustanovení tohoto nařízení a z jiných právních předpisů závazných pro obě strany o způsobu přejímky, o způsobu a lhůtách sestavení protokolu o vadách, o lhůtách k předkládání reklamací a o výši majetkové odpovědnosti za dodávku výrobků nekvalitních, nesprávné kvality, sortimentu, nesprávně značkových, neznačkových nebo nekompletních.

§ 32.

U bezesmluvních dodávek musí arbitrážní orgán stanovit výši pokut podle tohoto nařízení. Uloženou pokutu odvede dodavatel do státní pokladny.

§ 33.

Je-li ve sporu účasten odběratel, dodavatel, výrobce a po případě jiný spolunavrhovatel nebo spoluodpůrce, musí arbitrážní rozhodnutí zcela upravit právní poměry všech těchto účastníků sporu.

§ 34.

(1) V arbitrážním rozhodnutí musí být stručně a jasně uvedena tvrzení stran, vyloužena podstata sporu a důvody, kterými se arbitrážní orgán řídil při rozhodování, a poukázáno na doklady, na základě kterých rozhodl (základní podmínky dodávky, smlouva, posudek znalců atd.). Bylo-li arbitrážní žádosti zcela nebo zčásti vyhověno, musí být uvedeny důvody, jimiž byly vyvráceny námítky odpůrce (spoluodpůrce). Rovněž zamítnutí arbitrážní žádosti musí být odůvodněno.

(2) V rozhodnutí, jímž se arbitrážní žádosti vyhovuje, musí být uvedena odděleně částka základního požadavku, pokuta a arbitrážní poplatek.

§ 35.

(1) Arbitrážní orgány jsou povinny oznamovat nadřízeným orgánům dodavatelů (výrobce) všechny případy zjištěných dodávek výrobků nekvalitních, nesprávné kvality, sortimentu, nesprávně značkových, neznačkových nebo nekompletních. V oznámení musí uvést:

- a) názvy a adresy dodavatele, výrobce a odesílatele,
- b) názvy dodávaných výrobků,
- c) datum dodávky,
- d) kdo zjistil vady výrobků,
- e) datum, po případě číslo protokolu o vadách,
- f) v čem spočívá podstata zjištěných vad,
- g) případný návrh, jak odstranit závady a vyloučit jejich opakování.

(2) K oznámení musí být připojen opis rozhodnutí arbitrážního orgánu, a je-li to možné, opis protokolu o vadách. Oznámení nutno odeslat nejpozději do 5 dnů ode dne vynesení rozhodnutí.

(3) Příjemce oznámení je povinen do 30 dnů odpovědět a zaujmout zejména stanovisko k návrhu uvedenému v odstavci 1 písm. g).

§ 36.

(1) Podle vážnosti a druhu zjištěných závad zašle arbitrážní orgán oznámení:

- a) ředitelům hlavních správ nadřízených dodavatelů (výrobci), nebo
- b) ministromi nebo pověřenci nadřízenému dodavateli (výrobci), nebo
- c) krajskému národnímu výboru, sboru pověřenců nebo vládě.

(2) Vážné nebo opakující se závady označuje arbitrážní orgán také generálnímu prokurátorovi a ministru státní kontroly.

§ 37.

Arbitrážní orgány jsou povinny systematicky zkoumat příčiny závad a zevšeobecňovat

poznacky z reklamačních sporů. O výsledcích této práce jsou povinny podávat zprávy s případnými návrhy obecných opatření k odstranění závad a vyloučení jejich opakování příslušným ministrům (pověřencům) a v nutných případech orgánům, při nichž je arbitrážní orgán zřízen.

§ 38.

Arbitrážní orgán je povinen vést přesnou evidenci a kontrolu o oznámeních podle § 35 a o došlých odpovědích. Považuje-li odpověď za nedostatečnou, musí naléhat na provedení opatření, která navrhl v oznámení, nebo jiného vhodného opatření.

§ 39.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Široký v. r.

Dr. Dolanský v. r.

arm. gen. Bacílek v. r.

arm. gen. Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Uher v. r.

Beran v. r.

Barák v. r.

David v. r.

Dvořák v. r.

Řuriš v. r.

Harus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Jonáš v. r.

Kabeš v. r.

Krajčír v. r.

Krosnár v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Málek v. r.

Maurer v. r.

Nepomucký v. r.

Dr. Neuman v. r.

Nosek v. r.

Plojhar v. r.

Pokorný v. r.

Poláček v. r.

A. Pospíšil v. r.

J. Pospíšil v. r.

Ing. Púčik v. r.

Dr. Rais v. r.

Reitmajer v. r.

Smida v. r.

Sýkora v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Šrámek v. r.

Štoll v. r.

